

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 czerwca 1963 r.

Nr 26

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 152 — z dnia 25 maja 1963 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia 301
153 — z dnia 18 czerwca 1963 r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie 302

ROZPORZĄDZENIA:

- 154 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 czerwca 1963 r. w sprawie zniesienia Wydziału Zamiejscowego w Ornece Sądu Powiatowego w Braniewie 303
155 — Ministra Finansów z dnia 31 maja 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy dewizowej 303
156 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 12 czerwca 1963 r. w sprawie zmiany niektórych stawek w taryfie celnej przywózowej 303
157 — Ministra Żeglugi z dnia 14 maja 1963 r. w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Trzebieży 305

OBWIESZCZENIE

- 158 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 5 czerwca 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych 305

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 159 — z dnia 17 czerwca 1963 r. w sprawie przyjęcia przez Ugandę i Jamajkę Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r. 311
160 — z dnia 17 czerwca 1963 r. w sprawie przystąpienia Japonii do Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych z dnia 13 lutego 1946 r. 311
161 — z dnia 21 czerwca 1963 r. dotyczące ratyfikacji przez Luksemburg Konwencji o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie weksli trasowanych i własnych wraz z Protokołem, Konwencji w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych wraz z Protokołem oraz Konwencji dotyczącej opłaty stempowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych wraz z Protokołem, podpisanych w Genewie dnia 7 czerwca 1930 r. 311

152

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 maja 1963 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do lekarzy zatrudnionych w wymiarze co najmniej pełnego etatu:

- 1) w przychodniach przyzakładowych przy zakładach pracy:
 - a) przemysłowych i budownictwa oraz
 - b) innych, jeżeli przy pracy w nich występują czynniki uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia,
- 2) w przychodniach międzyzakładowych sprawujących opiekę nad zakładami pracy określonymi w pkt 1,
- 3) w obwodowych przychodniach przemysłowych oraz w poradniach higieny pracy,
- 4) w wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województwa) przychodniach lub poradniach przemysłowych.

2. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli stan sanitarny oraz stan zatrudnienia pracowników danego zakładu pracy, nie wymaga zatrudnienia lekarza w wymiarze pełnego etatu, Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może rozciągnąć prze-

pisy rozporządzenia na lekarzy zatrudnionych w zakładach określonych w ust. 1 w wymiarze co najmniej 5 godzin dziennie.

§ 2. 1. Lekarzom określonym w § 1 może być przyznane dodatkowe wynagrodzenie kwartalne w wysokości od 1.500 do 6.000 zł za wykonywanie w ramach podstawowych obowiązków zadań w zakresie:

- 1) podnoszenia stanu higieniczno-sanitarnego zakładu pracy,
- 2) poprawy ogólnego stanu zdrowia załóg oraz
- 3) zwalczania nieuzasadnionej absencji chorobowej.

2. Dodatkowe wynagrodzenie wypłacane jest przez właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z funduszy ubezpieczeń społecznych po upływie kwartału.

§ 3. 1. Dodatkowe wynagrodzenie, o którym mowa w § 2, przyznaje się na ustalony okres, do jednego roku, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego.

2. Dodatkowe wynagrodzenie przyznaje oraz ustala jego wysokość kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej

miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych.

3. Dodatkowe wynagrodzenie może być cofnięte lub obniżone w granicach od 30% do 60% na okres jednego kwartału lub do końca roku kalendarzowego, jeżeli lekarz nie wykonuje należycie obowiązków określonych w § 2 ust. 1, a zwłaszcza jeżeli w danym kwartale nastąpiło z winy lekarza przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej przekroczenie limitu na zasiłki chorobowe przez zakład pracy, przy którym znajduje się zakład leczniczo-zapobiegawczy zatrudniający lekarza.

4. O cofnięciu lub obniżeniu dodatkowego wynagrodzenia decyduje kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z właściwym oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych.

5. Cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia następuje z urzędu lub na wniosek:

- 1) kierownika wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) przychodni lub poradni przemysłowej,
- 2) właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 3) kierownictwa zakładu pracy lub rady zakładowej.

§ 4. 1. W razie przekroczenia przez zakład pracy kwartalnego limitu na zasiłki chorobowe kierownictwo zakładu pracy przesyła właściwemu oddziałowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wraz z kwartalnym sprawozdaniem o realizacji wydatków na zasiłki chorobowe, wniosek o wypłacenie, obniżenie lub cofnięcie lekarzowi przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej dodatkowego wynagrodzenia wraz ze swą opinią o przyczynach przekroczenia limitu.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi okoliczności, w których zakład pracy jest zwolniony od obowiązku przesłania wniosku o obniżenie lub cofnięcie dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 5. 1. Wniosek o cofnięcie lub obniżenie dodatkowego wynagrodzenia (§ 3 ust. 5 lub § 4) powoduje wstrzymanie

przez kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wypłaty dodatkowego wynagrodzenia za dany kwartał do czasu rozpatrzenia wniosku, co powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca od jego złożenia.

2. Dla zbadania zasadności wniosków, o których mowa w § 3 ust. 5 i § 4, kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przeprowadza w miarę potrzeby w porozumieniu z oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wojewódzką komisją związków zawodowych kontrolę zakładu leczniczo-zapobiegawczego, zatrudniającego lekarza, którego dotyczy wniosek.

§ 6. W sprawach dotyczących dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach przemysłowych, których pracownicy korzystają ze świadczeń kolejowej służby zdrowia, kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej wykonuje uprawnienia przewidziane w §§ 3 i 5 w porozumieniu z naczelnikiem zarządu służby zdrowia okręgowej dyrekcji kolei państwowych.

§ 7. Szczegółowe zadania lekarzy w zakresie określonym w § 2 ust. 1 oraz szczegółowe zasady przyznawania, ustalania wysokości, cofania lub obniżania oraz wypłat dodatkowego wynagrodzenia określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w niektórych zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy (Dz. U. Nr 74, poz. 377).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

153

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1963 r.

w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie.

Na podstawie art. 141 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Wyższą Szkołę Inżynierską w Rzeszowie, zwaną w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia „Szkołą”.

§ 2. Szkoła ma za zadanie kształcenie i wychowywanie kadr wysoko kwalifikowanych specjalistów w dziedzinie mechaniki i elektrotechniki.

§ 3. 1. Szkoła wydaje absolwentom dyplomy, stwierdzające ukończenie studiów na odpowiednim wydziale i nadanie zawodowego tytułu inżyniera.

2. Bliższe określenie zawodowego tytułu inżyniera w zależności od kierunku ukończenia studiów w Szkole ustali Minister Szkolnictwa Wyższego.

§ 4. 1. Szkołą kieruje rektor powołany przez Ministra Szkolnictwa Wyższego po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Minister może również powołać w tym samym trybie prorektora.

2. Na czele wydziałów stoją dziekani powoływani przez Ministra Szkolnictwa Wyższego.

3. Organizację Szkoły określa statut nadany przez Ministra Szkolnictwa Wyższego. W statucie zostaną w szczególności określone organy kolegialne Szkoły, ich skład, zasady, sposób ich powoływania oraz zakres działania.